

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

4. číslo roku 2013

31. prosince 2013

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

vydání posledního čísla Teplýšovického občasníku v roce 2013 samo o sobě nabízí jeho příspěvatelům hned několik variant, jak a čím Vás čtenáře oslovit. Je naprosto přirozené, když se každý z nás vždy na konci kalendářního roku poohlídí zpět a snaží se provést bilanci toho, co se mu podařilo udělat za uplynulých dvanáct měsíců. Zda a s jakým zdarem naplnil svá předsevzetí, do jaké míry se mu podařilo dosáhnout vytýčených cílů.

Přeji každému z Vás, aby při podtrhávání svého celoročního účtu zjistil, že alespoň na některý ze svých vytýčených cílů skutečně dosáhl a splnil jej podle svých představ a očekávání, přičemž vůbec nehraje roli, jak byl či nebyl ambiciózní, mnohem důležitější je jeho naplnění.

Vaši zastupitelé a nejužší vedení obce do roku 2013 vstupovali s vědomím, že nás společně čeká jako obvykle řada úkolů, aby se naše obec posunula zase alespoň o malý krůček, přesto vpřed. Očekávanému vytížení bylo podřízeno utlumení takových akcí, na které jsme si v minulých letech poměrně zvykli. Nesoutěžili jsme o mety v tradiční soutěži o Vesnici roku Středočeského kraje, odložili jsme oslavy významného výročí založení naší základní školy. Věřte, že i tato na první pohled banální rozhodnutí nebyla zrovna snadná a od mnohých z Vás jsme sklidili za ně kritiku. Průběh roku však ukázal, že byla nevyhnutelná a ve své podstatě rozumná a racionální. Mohli jsme se soustředit na úkoly, jejichž výsledkem bylo mimo jiné třeba i zahájení školního roku v rekonstruované budově ZŠ a navíc a bezpečně, v řádném termínu a ne v nějakém provizoriu. Mohli jsme bez vedlejších negativních doprovodných účinků zrealizovat náročnou výměnu oken v budově Sokolovny. Místostarosta se mohl v roli manažera Dobrovolného svazku obcí mimo jiné i plně věnovat výstavbě rozhledny Špulka na Ibosinském Březáku.

Nehodlám však v tomto příspěvku bilancovat a už vůbec ne celý hospodářský rok. Ta příležitost nadejde, až bude mít obec relevantní data a proto si počkejme na účetní uzávěrku. Přesto lze obecně říci, že se nám vytýčené cíle podařilo opravdu splnit.

Aby bylo mé letmé ohlédnutí za uplynulým rokem alespoň trochu vyvážené, musím zmínit i nedosažené cíle. Určitě jeden, který spočíval v překročení pro nás magické hranice pěti set trvale žijících obyvatel na území naší obce. S největší pravděpodobností skončíme na počtu obyvatel čtyři sta devadesát devět. V porovnání s počátkem roku 2012, tedy k 1. 1. naší obec obývalo 440 obyvatel, meziročně, tedy k 31. 12. 2012, došlo k nárůstu o dvacet osm na 468 obyvatel. Možná některé z Vás budou zajímat statistické údaje tohoto typu a tak Vám nabízím jejich vývoj od roku 1980. Tento letopočet lze objektivně považovat za novodobou historii Obce Teplýšovice. Důvodem je sloučení dvou, do té doby samostatných (pokračování na str. 2)

Poděkování

S končícím rokem 2013 byla uzavřena prodejna potravin v Čeňovicích. Téměř dvacet let zde prodávala paní Jitka Hlaváčková. V minulém vydání občasníku jsem nastínil možnou variantu pokračování občany nedocenené služby. Mínil jsem tím pouze to, že se pokusíme najít nového, pro někoho možná exotického provozovatele. Rozhodně jsem tím nemyslel, že by právě končící služba byla špatně poskytována. Právě naopak, budeme ještě dlouho vzpomínat na službu, o kterou právě přicházíme. **Dovolte mi tedy jménem svým, jménem obce Teplýšovice a věřím, že i jménem nás občanů, poděkovat paní Jitce Hlaváčkové za dlouholetý prodej potravin a ostatního zboží u nás v Čeňovicích.**

Miroslav Kratochvíl, místostarosta

Plesová sezóna začíná

- 11. 1. Hasičský ples v Teplýšovících
- 12. 1. Dětský maškarní ples v Teplýšovících
- 18. 1. Hasičský ples v Čeňovicích
- 19. 1. Dětský maškarní ples v Čeňovicích
- 25. 1. Sokolský ples v Teplýšovících

obcí Čeňovice, jejíž součástí byl Kochánov s Obcí Teplýšovice a jejími místními částmi Humenec a Zálesí. Územní změnou vznikla tzv. středisková obec. V roce 1981 disponovala tato nejvyšším počtem obyvatel, tj. 411. Od uvedeného roku začala populace v obci klesat, kdy statistický údaj dosáhl svého dna v roce 1999, klesl na počet obyvatel 370.

Rok 2003 lze označit jako zlomový a na základě statistických údajů, vlivem migračních přírůstků obyvatel a vlivem zvyšující se porodnosti, má každý kalendářní rok v tomto sledovaném údaji jasnou stoupající tendenci, která se zejména od roku 2010 každoročně výrazně zrychluje.

Nechci tím říci, že by se měla naše obec rozrůstat periodicky, každým rokem vždy o každých dalších třicet obyvatel, jak tomu ty poslední tři roky nasvědčují. Na to samozřejmě nedisponujeme dostatečně obsahově vybudovanou infrastrukturou, občanskou vybaveností, resp. ta stávající má pochopitelně své horní limity. Nicméně by Teplýšovickým slušel ustálený počet svých obyvatel někde na půli cesty mezi pěti až šesti sty. Co s tím uděláme? Osobně si myslím, že předpoklady na tuto metu máme a potencionálním nově příchozím mají naše vesnice stále co nabídnout. Každopádně to bude jeden z cílů do bezprostředně následujících let, z něhož by nebylo dobré slevovat. Vyšší počet obyvatel, více dětí v předškolním a školním zařízení, v obci více lidí v produktivním věku, více vytvořených pracovních míst v místě přímo úměrně přivede více daňových příjmů do společného rozpočtu.

V neposlední řadě bych rád využil daného prostoru ještě k jedné výzvě. V roce 2014 s jistotou oslavíme odložené stotřicetileté výročí založení naší Základní školy, resp. budovy čp. 45. Všichni si přejeme, aby událost byla vzhledem ke svému místnímu významu důstojně oslavena. Organizátoři akce budou všem vděční za každý poskytnutý kontakt na bývalé absolventy teplýšovické základní školy, za každý zajímavý příspěvek ve formě například vysvědčení vašich předků, které máte uloženy doma ve svých archiváliích, některých zajímavých dobových dokumentů, za poskytnutí fotografických materiálů, za sdělenou zajímavou informaci. Rádi bychom uvítali mezi námi významné osobnosti společenského, kulturního, profesního života, které vzešly z teplýšovických školních lavic. Proto bychom Vás touto formou rádi požádali o spolupráci a předávání všeho zajímavého, co se k naší škole váže. S poskytováním informací, podnětů a nápadů neváhejte. Přestože nový rok teprve začíná, v přípravách uteče jako voda a organizátorům se již nyní začal čas na přípravu krátkit.

Závěrem mi dovolu, abych Vám popřál na prahu roku 2014 mnoho osobních i profesních úspěchů, k jejichž dosažení budete potřebovat pevné zdraví, rodinnou pohodu ve spolehlivém zázemí domova a společenství občanské komunity naší malé obce.

jš

Čtení z kroniky

Ze života našich prababiček.....

Nastal opět čas vánoční a s ním čas plný očekávání a zázraků.

Přemýšlela jsem, čím Vás čtenáře překvapím letos, protože vánoční tematiku jsem zcela vyčerpala v minulých číslech a pak mě napadlo psát o zázraku největším a to o narození dítěte.

V letošním roce 2013 se tento zázrak narození udál ve třinácti rodinách v Teplýšovicích a Čeňovicích.

V dnešní den, kdy píše tento článek, se právě narodil třináctý občanek Teplýšovic.

Co ale všechno provázelo naše praprababičky?

Jaké byly rituály a zvyky kolem narození?

O tom všem Vám chci nyní vyprávět.

Začněme tedy hezky od začátku. Pradávnou touhou rodičů bylo ovlivnění pohlaví dítěte. Na Benešovsku se věřilo, že se narodí kluk, bude-li počat na konci měsíce, a nebo bude-li mít manžel při plození na sobě vysoké boty. Jinde měl muž jíst hodně brambor a v novodobější historii se měla žena často dívat na fotografii svého muže. Když si rodiče přáli holčičku, mělo být dítě počato na začátku měsíce, ženě měla být darována panenka a za okno se sypal cukr. V momentu, kdy žena bezpečně věděla, že bude matkou, řekla o tom pouze svému muži a později své matce. Nikdo jiný o tom nevěděl až do doby, kdy to bylo na ženě vidět.

V době těhotenství se ženě doporučovalo hodně pracovat, aby tzv. dítě hodně narostlo. Měla se vyhýbat pouze těžkým pracím, což hlavně na venkově nebylo téměř nikdy dodržováno.

Co se týče stravy budoucí matky, bylo často doporučováno řídit se nesmyslnými pověrami, které mohly učinit více zla než užítku. Např. těhotná neměla jíst ryby, aby její dítě nebylo němé a brzy mluvil a do sv. Jana Křtitele neměla jíst jahody.

Budoucí matka se měla dívat jen na hezké věci a hezké lidi a ráno se měla omývat rosou. Neměla se dívat na nic děsivého, ošklivého, na mrtvé lidi a do ohně. Pohled do ohně měl zapříčinit tzv. oheň v obličeji či na jiné části těla. Pokud jí něco vyděsilo, měla si tu věc dobře prohlédnout, čímž se zlý a škodlivý účinek zrušil. Oheň ve tváři se přisuzoval i skutečnosti, že se žena něčeho lekla a v ten okamžik se dotkla rukou části svého těla. Dítě pak právě v těchto místech mělo oheň.

6-8 týdnů před porodem přestávali muži v chalupě kouřit a fajfku pověsili za okno, kde visela až do konce šestinedělí. Ve které chalupě už byly děti a očekával se další přírůstek, doporučovalo se dětem sypat za okno mák či cukr, aby tímto přilákali vránu nebo čápa. Bylo téměř pravidlem, že lůžko rodičky stálo v rohu místnosti, kterou tehdy obývala celá rodina, a proto toto lůžko bylo odděleno tzv. koutnicí (koutrou nebo boudnicí). Od tohoto zařízení se šestinedělce říkávalo koutnice a dárky pro ní a narozené dítě se nosily do kouta. Koutnice se vyráběla z domácího plátna a vyšívala se modrou a červenou bavlnou. Někdy se tato plachta zavěšovala ke stropu za skoby, jindy se stavěla v rámech kolem postele. K zavěšení koutny se pamatovalo již při stavbě chalupy, kdy byly do trámů zabity skoby k zavěšení.

Zajímavostí pro vás jistě bude, odkud se vzal zvyk oblékat chlapce do modrého. Jde o zvyk velice starý. Chlapec byl v dávných dobách ceněn v chalupě mnohem více než děvčátko. Zastal v budoucnu více práce atd....Modrá barva byla symbolem ochrany novorozence a dítě měla chránit. Proto se tato barva dávala (pokračování na str. 3)

převážně jen chlapcům, kterých bylo zapotřebí chránit.

Za postelí nebo v její blízkosti bylo rozvěšeno mnoho svatých obrázků a na poličky umístěny sošky svatých. V chudších poměrech dostávala žena při tzv. těžké hodině do ruky křížek, madonku nebo růženec.

Při porodu pomáhala rodiče tzv. porodní bába (přísežní bába, zkoušená bába, bába babicí, paní bába,...)

Říkávalo se, že žena než začne rodit, má obilít světnici, upéci chléb a vyprat. To aby měla lehký porod.

Porod porodní bába urychlovala tím, že podávala rodiče pít přeslazenou vodu nebo odvar z kopru. Při těžkém porodu se otvírala okna, odemykaly dveře, rozvazovaly uzle na všem možném, aby nikde nic nedrželo pohromadě. Porodní bába s křížkem v ruce obcházela postel třikrát dokola a přeříkávala modlitbu: „já bába po Bohu, pomohu, co mohu, co nemohu, ponechám Pánu Bohu.“ Porodní bába docházela za rodičkami mnohdy mnoho kilometrů a její služba nebyla vůbec lehká.

Když přišlo dítě na svět, první povinností báby bylo, aby dobře prohlédla lůžko (placentu), jestli je celé a poté jej v bílé pleně spálila v ohni či zakopala v zahradě.

Dítěti bylo zlehka napleskáno, aby bylo hodné, zabaleno do staré zástěry matky a dáno pod stůl nebo pod postel, ve víře, že dítě bude skromné a chytré a dívka stydlivá. Na stůl, pod kterým dítě leželo se třikrát zabouchalo, aby nebylo bojácné. Poté se položilo na stůl, aby bylo zdravé.

Před prvním koupáním se dítě někdy mazalo omastkem nebo olejem. První koupel měla být studená, aby dítě nebylo zimomřivé a do vody se přidávalo mléko, heřmánek nebo mateřídouška, aby bylo hezké. Než bába ponořila dítě do vody řekla: „Pánbíček napřed, dítě za ním“. V koupeli se dítě nesmělo nechávat dlouho, aby nebylo toulavé a voda z prvního koupání se vylila k ovocným stromům, aby hodně rodily. Do koupele se často namáčel nástroj (pila, sekera, vařečka,...), což mělo předurčit jeho povolání. Kdo chtěl mít z dítěte hudebníka, do lázně namočil samotný nástroj.

K prvnímu oblečení dostávalo dítě pro štěstí něco z odloženého prádélka po jiném dítěti z rodiny. Na košilky se nesměla brát míra, protože to znamenalo bráti míru na rakvičku a nebo se věřilo, že by to dítěti zarazilo růst. Košilka se ušila ze starého plátna, aby bylo dítě skromné a musela se ušít najednou. Peřinka na zavnutí bývala z kanafasu a byla zavázána povijanem, který se často dědil z generace na generaci. Na krček dítěte bylo zavěšeno kousek cizokrajné pryskyřice nazývané „čertovo lejno“, jako amulet.

Věřilo se, že přijdou sudičky a předurčí dítěti jeho životní pouť. Aby byly k dítěti vlídné, ponechával se pro ně na stole chléb a sůl.

O dítěti se silným hlasem se říkávalo, že bude šťastné a v životě vynikne. Narodilo-li se dítě se zoubkem, říkalo se, že si kope hrob. Se zařatými pěstičkami, že bude lakomé. Narodilo-li se dítě v tzv. košilce v blanovitém obalu, říkalo se, že bude neobyčejně nadané. Nechala-li se tato košilka na těle zaschnout, bylo odolné proti střelám.

Šťastný osud byl také předurčen dítěti, které se narodilo s nějakým znamením, ale nemohlo si na něj samo vidět. Osud dítěte se určoval i podle denní či noční doby narození, podle dne v týdnu a hlavně podle měsíce narození. Říkávalo se podle planety, na které se narodilo.

Rodička dostala jako první jídlo na posilnění slepičí polévku s nudlemi, která byla matce přinášena v tzv. koutním hrnci. Byl to hrnec určený pouze k tomuto účelu, se dvěma uchy a bohatě zdobený. Přinést tuto polévku matce bylo ctí a sousedky se střídaly v jejím vaření několik týdnů. Někde pekly sousedky věnce z kynutých těst a rovněž je přinášely.

Každému dítěti byl zasazen stromek jeho života, který sázal otec nebo děda.

Některé ženy již druhý den tvrdě pracovaly. Potkal-li člověk ženu po porodu, měl ji pozdravit slovy: „ve zdraví se procházela“.

Matka šestinedělka, která porodila v době zrání jahod a malin, tyto jísti nesměla, protože je nechávala matce Ježíše pro nekřtěňátka.

Všeobecně se věřilo, že šestinedělka, v té době žena po porodu až do ouvodu, je osoba nečistá a přináší neštěstí. Nesměla do hospody, aby se v ní nestrhla rvačka, nesměla na pole, když se mračilo, protože by úrody pobily kroupy a jí by zabil blesk, nesměla vycházet ven za poledne ani za večera. Dále nesměla vylézt na půdu, protože by jí něco shodilo a nesměla ke studni pro vodu, aby se neztratil pramen. Šestinedělka také nesměla nikomu nic ušít, protože by to přineslo dotyčnému úraz nebo i smrt. Na návštěvu neměla chodit proto, že by bylo dítě nespavé a neměla vracet sousedům vypůjčené věci, aby jim cestou zpátky neodnesla štěstí z domu.

Všeobecně se věřilo na uhranutí a v sílu tajemných mocností, před kterými se měla žena chránit všemi možnými prostředky. Nevycházela nikdy z domu bez zavnutí hlavy. Vyhýbala se ostrým pohledům, a pokud se tak někdy stalo, měla si poplivat klouby na ruce a třikrát jimi přetřít oči. Pro větší účinek tohoto zažehnání si ještě otřela obličej svým podolkem vlastní košile.

Různými způsoby bylo chráněno i dítě. Někde dítě dokonce do šestinedělí nikomu neukázala, aby nebylo uhranuto. Za povijanem mívalo dítě zastrčený růženec a do roka nesmělo na hřbitov. Při výběru jména u dítěte se často přihlíželo k datu narození a říkávalo se, že si dítě jméno přineslo. Dátí dítěti jméno před jeho narozením tzv. pozpátku, přinášelo smůlu. Neštěstím také bývalo pojmenovat jej po již zemřelém dítěti. Často se pak dávalo dětem jméno po rodičích, prarodičích či kmotrech.

Kmotr byl vždy ve veliké úctě. Byl považován za druhého rodiče, po osiření přebíral veškeré rodičovské povinnosti i náležitosti. I když rodiče žili, měli kmotr i kmotra přihlížet na výchovu dítěte. Věřilo se, že křtem dítě převezme vlastnosti kmotrů a proto byla jejich volba pečlivě zvažována. O kmotrovství žádal otec, nikdy ne matka a někdy porodní bába. Odmítnout kmotrovství znamenalo smůlu jak pro kmotra, tak pro dítě. Tato služba se také nikdy neodmítala a byla velkou ctí pro každého.

V dobách našich praprababiček se křtilo hned druhý den po porodu a v případech velmi slabého dítěte ještě ten den. Dítě bylo zpravidla křtěno v oblečení svých starších sourozenců, což přinášelo štěstí. Před odchodem do kostela dostalo dítě od kmotrů dárek, aby již s ním bylo pokřtěno. Vkládali jej do peřinky pod hlavičku nebo za povijan.

Po návratu ze křtu bylo dítě doma uvítáno jménem a porodní bába, která byla většinou tomuto aktu přítomna zatančila s dítětem v ruce tanec, aby bylo dítě veselé a šťastné a matce jej pak předala se slovy: „odnesli jsme vám pohana a vracíme vám křesťana“.

Otci se snažila bába podstrčit peřinku na židli, aby byl stálý v chování. V první polovině 19. stol. se toto dělávalo všem mužům ve světnici, aby se museli vyplatit za měkké posezení.

Od křtu se směla dítěti větrat peřinka. Kdo by jí větral dřívě, mohl pílákát divoženky a ty by pak dítě odnesly.

(pokračování na str. 4)

Ze života našich prababiček.....

Nejtěžší postavení měla svobodná matka. Říkávalo se, že se podnesla. Ta se chránila styku s veřejností od doby, kdy na ní těhotenství začalo být znát. Po porodu se vracela hned do práce, často do služby a o dítě se starala většinou její matka. Měla-li štěstí, dostala se k bohatým za kojnou.

Těžké chvíle zažívala při úvodu do kostela. Sama stojící u vchodu vítala každého slovy: Vítám Vás lidičky do kostela, já jsem se dopustila. Když lidé kostel opouštěli, loučila se s nimi slovy: "Vítám Vás slovem božím, kam já tu hanbu složím." Pro svobodnou matku byl křest vrcholem utrpení, když musela stát na pranýři a být terčem posměchu kolemjdoucích.

Pokřtěním dítěte byly zažehnány zlé síly a dítě bylo již chráněno.

Za zmínku určitě stojí, kolik zvyků, se dochovalo i dnes. Stále slycháváme, že neseme dárek do kouta, že pro kojící matku je polévka víc než cokoliv jiného nebo že šestinedělka nesmí do hospody, aby se to tam nepoprало.

Přeji tedy všem třinácti občanům hodně zdraví, štěstí a lásky a Vám všem úspěšný rok 2014.

*Kronikářka R. Procházková
(v článku bylo použito zápisků z Lidových zvyků
Podblanicka od M. Kovářové)*

Vánoční jarmark a vánoční kavárna

V podzimním čase jsme vyráběli spoustu krásných vánočních dekoračních předmětů na náš už tradiční Vánoční jarmark, konaný na návsi naší obce a spojený

s rozsvícením vánočního stroměčku. Žáci základky vyrobili i krásná přáníčka pro naše starší občany, kde jim přejí krásné a pohodové Vánoce a mnoho zdraví do nového roku. Naši žáci a děti z MŠ si připravili pro rodiče, prarodiče, tetičky a strýčky dojemné vystoupení u stroměčku, následně už se mohli přítomní zapojit do proudu koupěchtivých lidiček.

Po nákupu se mohli lidé občerstvit tradičním „svařákem“ a připraveným občerstvením. Za výnos z jarmarku jsme koupili dětem do školy krásné vánoční dárečky, které si rozdali na své besídce 19. 12. 2013. Před touto besídkou ještě žáci zvládli zorganizovat vánoční kavárnu a krásně rodiče pohostit a pobavit. Byla to historicky první kavárna ve škole, tak i příprava a průběh nesly známky nervozity, ale již v průběhu kavárny opadlo veškeré napětí a všichni zúčastnění si to užili a „nasáli“ vánoční atmosféru.

Co už nám odnesl čas.....

ZŠ a rozhledna Špulka

V naší malé rodinné škole běží čas stejně rychle jako ve velkých školách, jenom na první pohled se může zdát, že toho zvládneme mnohem víc. V uplynulém čtvrtletí jsme se stačili vypravit na novou, skoro otevřenou rozhlednu Špulka, kde jsme instalovali na naučné stezce informační tabuli o naší škole, na druhé straně tabule je hravý hlavolam o Špulce. Zde je několik fotografií z této akce:

Vánoční strom v ZŠ

A jak již bylo řečeno v předešlých větách 19. 12. 2013, měly děti ve škole vánoční besídku s rozdáváním dárečků. Mezi školáky si přišli užít svoje dárečky i „Citrónci“ (třída MŠ), kteří měli svoji premiéru u stromečku jinde než doma. Někteří se trochu obávali, zda tam nebude opět čert, který také školu a Citrónky navštívil společně s Mikulášem a Andělem. Ale naštěstí našli krásný stromeček až ke stropu se spoustou dárečků.

Všechny fotky z akcí si můžete prohlédnout na webových stránkách školy a školky: <http://www.zs-a-ms-teplysovice.wz.cz/>

A nyní již jen krátce co nás čeká v nejbližším čase

Hned po vánočních prázdninách vyrážíme na lyžařský výcvik. Učení si bereme také, neboť po sportovních výkonech je potřeba nasytit i rozum. Všichni se moc těšíme. Pro naše prvňáčky to bude premiéra, ale určitě to zvládnou, stejně jako v předchozích letech jiní.

V lednu 28. 1. 2014 nás čeká zápis do první třídy a na úplný závěr ledna pololetní vysvědčení.

Další informace o dění v krásně zrekonstruované škole si necháme na další číslo Teplýšovického občasníku.

Všem našim občanům přejeme do nového roku pevné zdraví, pohodu a štěstí.

Pedagogický sbor a žáci místní málotřídní školy

Základní škola a Mateřská škola Teplýšovice

*zve všechny budoucí prvňáčky
na zápis do 1. třídy*

„ Z pohádky do pohádky“

v úterý 28. 1. 2014

od 13.00 – 16.00 hodin.

Přijďte mezi nás!

Čeká na Vás spousta nových kamarádů, malý kolektiv málotřídní školy, který umožňuje individuální přístup ke všem žákům (včetně integrace) a tudíž i snadnější zapojení do kolektivu, příjemné paní učitelky a pan učitel, velký výběr zájmových kroužků zdarma, v první a druhé třídě obědy zdarma, školní družina od 6.45-16.00 h., dobrá dopravní obslužnost, výlety (i několikadenní), výstavy, divadelní představení a mnoho jiného. Prostě „Škola hrou“! Blíže se s námi můžete seznámit na našich webových stránkách www.zs-a-ms-teplysovice.wz.cz, nebo se přijďte podívat k nám do školy (Den otevřených dveří 21. 1. 2013 od 7:45 do 9:25, či kdykoliv po dohodě).

Kam k zápisu do školy

Je neuvěřitelné, jak rychle ten čas letí. Jako by to bylo včera, co jsme psali příspěvek do tohoto plátku o nástupu našich dětí do mateřské školy. A nyní již je nutno řešit, do které základní školy půjdeme s našimi ratolestmi k zápisu. I když v našem případě vlastně není co řešit. Základní škola je v místě bydliště, oba jsme ji v dětství navštěvovali, máme k ní silný vztah i nostalgické vzpomínky, všechny místní učitele známe, prarodiče na eventuální vyzvedávání z družiny bydlí v Teplýšovicích. Takže když to shrnu, teplýšovská základní škola je pro nás jasná volba. Jiná situace by samozřejmě nastala, kdyby škola ve vsi k dispozici nebyla. V Benešově jsou tři základní školy, jeden z nás jsme chodili na druhý stupeň na Karlov, druhý na Jiráskovku, oba jsme tam byli spokojeni a celé roky se traduje, že nejlepší je Dukelská. A teď babo rad' :-). Zaplaťpánbůh, že toto budeme muset řešit až za 5 let. Do té doby si můžeme užívat individuálního přístupu místních pedagogů k našim dětem a prodloužit jim krásnou procházku dětstvím, prostě „ŠKOLA HROU“. Je jasné, že každý z rodičů současných předškoláků to takhle jednoznačně nemá. Spousta jich dojíždí do zaměstnání daleko, dědečka a babičku má ještě dál, ke škole ve vsi nemají žádný vztah atd.

Provazníkovi

Činnost Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Teplýšovice

Uplynulý hasičský rok 2013 se zpočátku zdál být rokem umírněnějším, co se týče investic do vybavení jednotky. Plánovaný byl pouze nákup dvou vozidlových radiostanic, na které jsme si z velké části vydělali sami. Asi nikdo nemohl předpokládat, že naše schopnosti a techniku krom plánovaných taktických cvičení a školení odborností, řádně vyzkouší i povodně. Po zklidnění situace v našem katastrálním území, jsme na požádání vyjeli čerpat vodu do terezínské továrny na vakcíny a posléze do Lovosic. Naše počínání během krizového stavu středočeský kraj ohodnotil nejprve účelovou dotací, za ní jsme zejména zakoupili ochranné oděvy. Při formálním poděkování složkám IZS jsme z rukou hejtmana obdrželi také pamětní medaili.

První aprílový výjezd minulého roku k požáru školy v Teplýšovicích jen souhrou šťastných náhod, včasným nahlášením Monikou Holubovskou a obětavým zásahem pana učitele Jana Kadeřábka neskončil obrovskou škodou. Ani se mi nechce domyslet následky požáru, kdyby hořelo v noci a ohlášení nepřišlo včas.

Závěrem si dovolím poděkovat klukům z jednotky za obětavost a píli nejen o zásazích, ale i při sebevzdělávání a péči o svěřené vybavení a techniku.

Pevně věřím, že následující rok bude minimálně tak úspěšný jako loňský a Hasiči Teplýšovice i nadále zůstanou platnou a spolehlivou oporou svých profesionálních kolegů při pomoci Vám spoluobčanům.

Vítězslav Sahula, velitel jednotky

Zásahy:

➤ 3. dubna	požár škola Teplýšovice
➤ 8. dubna	požár dům Litichovice
➤ 2. června	povodeň Kochánov
	povodeň Čeňovice
	povodeň Smilov
	povodeň-strom odstranění překážky na silnici Kozmice-Sázava
➤ 3. června	povodeň Věřice
➤ 4. června	povodeň Vodslivy
➤ 7.- 8. června	povodeň Terezín, Lovosice
➤ 23. července	požár domu Divišov
➤ 29. července	požár domu Střížkov mlýn
➤ 4. srpna	strom odstranění překážky na silnici Sembratec
➤ 14. srpna	požár stohu v Čeňovicích
➤ 6. prosince	strom odstranění překážky na silnici Sembratec-Petroupec

Na Špulce svítí červené světlo

Pro někoho může být tato informace celkem nezajímavá. I mě v okamžiku, kdy se tak stalo 27. listopadu 2013, nenapadlo nic jiného, než že máme označený nově vzniklý výškový bod před nechtěným střetem s letadlem. Až po obdržení jedné textové zprávy od paní žijící poblíž kopce Březák jsem začal přemýšlet o širším významu zářící červené tečky na obloze.

Napsala mi totiž: Dnes jsem si uvědomila, že každý večer budu vidět světlo z rozhledny a moc mě to těší. Náš syn má z toho velkou radost a pěje samé ódy na to, že žije poblíž kopce, na kterém máme Špulku.

Neměl jsem zrovna za sebou příjemný den a těchto pár slov mi vše vynahradilo. O několik dní později jsem měl možnost pronést pár vět pod vánočním stromem v Čeňovicích, který čekal na rozsvícení. Nemohl jsem odolat pokušení znovu se zamyslet nad významem této události, a tak jsem se opět vrátil k hlubšímu významu světla. Začal jsem přemýšlet o světle, které bylo ústředním motivem onoho setkání.

Pokládal jsem si otázky:

Čím je světlo pro člověka přitažlivé?

Co pro nás znamená?

Proč ho vyhledáváme?

Podělím se tedy s vámi o myšlenky, které nás mohou napadnout, pokud se na chvíli zastavíme.

Světlo můžeme vnímat různě, třeba jako první mě napadne domov, přístav, kam směřujeme nebo se rádi vracíme. Světlo je jistě i teplo. Ať už teplo z ohně, který nás hřeje, teplo v našich příbytcích či teplo v nás, uvnitř. Světlo můžeme také připodobnit k životu. Co svítí, tak pravděpodobně žije, nebo alespoň funguje. Světlo na rozhledně můžeme chápat podobně. Někdo může vnímat červené světlo na rozhledně pouze jako označnick vysoké překážky. Nebo můžeme vnímat světlo jako mateřský přístav, kam se rádi vracíme, nebo svůj domov, kde je nám dobře. Můžeme také světlo připodobnit k životu. Dokud bude světlo svítit, bude rozhledna Špulka žít, existovat a přinášet radost všem, kterým je v srdci blízká.

K úplnému dokončení projektu dojde až na jaře, kdy dne 26. dubna 2014 rozhlednu otevřeme. Co je ale už dnes jisté, musíme začít o rozhlednu pečovat. Teď to budeme my, naše generace, ale za pár let to budou naše děti a možná i děti našich dětí. Jakou má rozhledna vlastně budoucnost, moc záleží na tom, jakým příkladem a vzorem pro děti budeme. Podobný význam lze přisoudit i setkání u vánočního stromu. Řada z vás se snaží o obnovu tradic, nebo organizuje (pořádá) nové, někdy sportovní, někdy kulturní akce v naší obci. I přes snahu jistě čelíte problémům, setkáváte se i s nepochopením, ale nepolevujete. Což je dobře. Pokud byste tak nečinili, nelze očekávat, že v tom budou pokračovat i budoucí generace.

A tak, když se zatavíte u světlem ozářeného vánočního stromu, či pohlédnete na červené světlo rozhledny, zkuste se na okamžik zamyslet nad jeho významem. Přeji vám, aby mělo pro vás světlo stejně jako pro mě také hlubší význam, aby toto světlo bylo světlem přístavu, kam se rádi vracíte a kde máte pevné kořeny, aby bylo světlem a teplem domova, či symbolem života, jehož kvalitu si určíme sami. Záleží jen na nás, jak s ním naložíme.

Přeji vše nejlepší, pevné zdraví v novém roce a už se moc těším na brzké setkání na rozhledně Špulka.

mk

Svoz komunálního odpadu v roce 2014

zůstává v nezměněné podobě

NÁDOBA 110 a 120 litrů

týdenní svoz	2 024 Kč
14 - ti denní svoz	1 309 Kč
kombinovaný svoz	1 727 Kč

NÁDOBA 240 litrů

týdenní svoz	3 179 Kč
14 - ti denní svoz	2 123 Kč
kombinovaný svoz	2 739 Kč

Roční cena za nádobu 110, 120 litrů u občanů se zkráceným pobytem v obci (chaty, rekreační chalupy) - svoz duben až říjen

týdenní svoz	1 298 Kč
14 - ti denní svoz	792 Kč
kombinovaný svoz	935 Kč

Ceny jsou uvedeny včetně DPH.

Splatnost poplatku je do 28. 2. 2014.

Používejte už jen plastové popelnice.

Vítání občánků

Dne 9. listopadu 2013 se uskutečnilo v prostorách základní školy vítání občánků. Nejmenší občánky přivítal starosta obce, členové kulturní komise a děti, které maminkám a tatínkům přednesly básničky a písničky.

Do života v obci byli vítáni:

Doležal Jakub

Kazdová Anna

Laštovková Barbora

Mládková Rozálie

Starosta Tomáš

Švimberská Anna

Tomas Vojtěch

Vycpálek Marek

TJ Sokol Teplýšovice

Vás srdečně zve na

SOKOLSKÝ PLES

který se koná v sokolovně v Teplýšovicích

v sobotu 25.ledna 2014 od 20.00 hodin

předtančení • bohatá tombola

k tanci a poslechu Vám zahraje kapela - POHODA TEAM

vstupné: 100 Kč

Těšíme se na Vaši účast

**Sbor dobrovolných hasičů Teplýšovice
Vás srdečně zve na tradiční**

Hasičský bál

hudba:

PROFIL

kdy:

v sobotu 11. 1. ve 20⁰⁰ hodin

kde:

v místní sokolovně

Bohatá tombola

